

五加皮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
[ગુજરાતી કોર્પોરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમણિકા: ૨૨૨૭૦ કિંમત ૦૩.૦૦

ગ્રંથનામ: હુમ્મુખર

વર્ગીકરણ: ૬ - ૧૨

મુદ્રક: પ્રકાશક
 નટવર મૂ. વીમાવાળા
 ગાંધીવ સાહિત્ય મંદિર વતી—
 ગાંધીવ મુદ્રણાલય,
 હવાડિયો ચઠહો, મુરત.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
 અમદાવાદ
 ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
 ૨૨૨૭૦

આવૃત્તિ ત્રીથી
 સં. ૧૯૬૬
 સને ૧૯૪૦
 કિંમત: ૦-૩-૦

સવાદિયાં બાળકોને

બહાલાં બાળકો, તમને ખાઈ ખાટું ખાવાનો
ખહુ શોખ છે, નહિ વાઈ? તો આવો, તમારે
ખાટે મેં કચુંબર તૈયાર કરી છે.

આ કચુંબર તમને ઘણી ભાવશે એવી મારી
ખાતરી છે. એમાં કેળાંનો ગજ્યો સ્વાદ છે,
કાચી કેરીનો ખાટો સ્વાદ છે, કમરખનો દાંતને
ખટાવે તેવો સ્વાદ છે, સફરજનનો મીઠો સ્વાદ
છે, જમરખની લહેજત છે; એમાં મીઠું નાંખ્યું
છે, મરી નાંખ્યાં છે, છૂંદ ભભરાવ્યું છે, આ-
દાની કચ્ચરો પણ નાંખી છે, લીલી હળધ પણ
થોડી થોડી ઉમેરી છે; મરચાં પણ જરાતરા તો
હોયજ ને?

તમે આ કચુંબર ખાજો, ને તમને તે કેવી
ભાવે છે તે મને લખી જણાવજો.

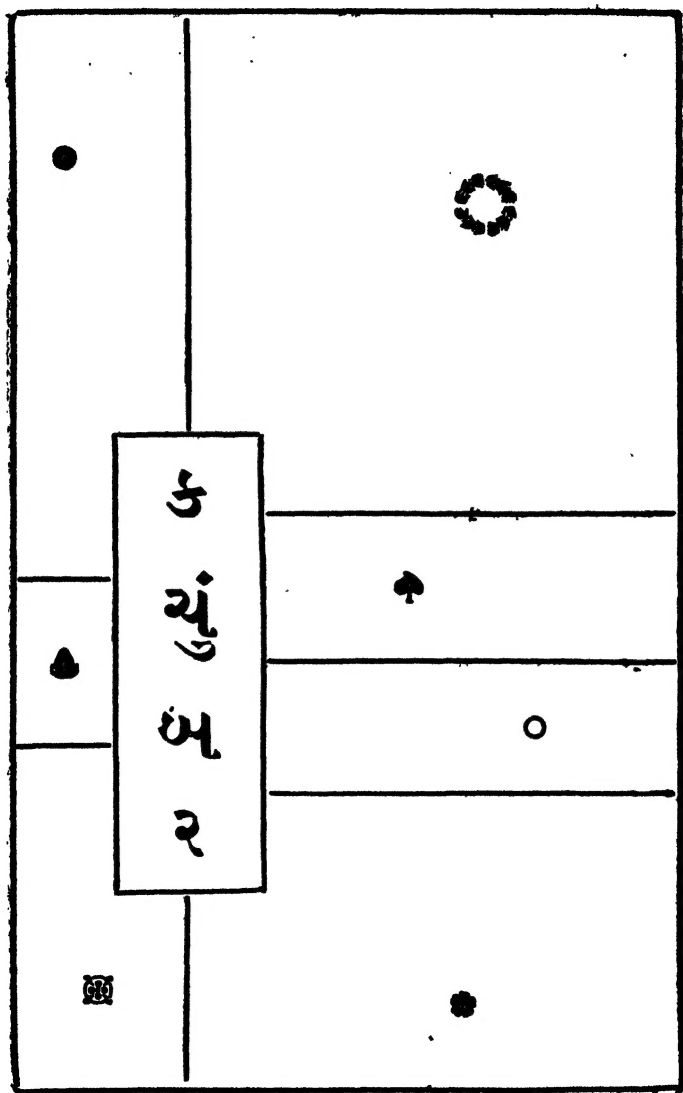
તમારો

નટવર વીમાવાળા

બાળકોના વડીલોને

ગુજરાતમાં બાળ સાહિત્ય હવે ઠેર ઠેર પ્રગટવા લાગ્યું છે. પરંતુ બાળ સાહિત્ય એટલે હજી સુધી તો માત્ર પરીઓની અને જાદુઈ વાતો; એવોજ કંઈક અર્થ થતો લાભ્યો છે. ગાંડીવ બાલોદ્યાનમાલાએ એ દષ્ટિ બંધ નથી રાખ્યું. તેમાં બહુલ ને નીલમ જેવી રૂપ કથાઓ સાથે ભીષ્મ ને જયબજરંગ જેવાં ચરિત્ર પણ પ્રગટ થયાં છે. તોફાની ટીપુડો જેવી પ્રાણીજીવનની કથા બહાર પડી છે. ખીરબલનો બંધુ જેવી આતુર્યકથાને સ્થાન અપાયું છે, બાળવિહાર દ્વારા વિજ્ઞાનનો રસ પણ ફેળવવા પ્રયત્ન થયો છે. હવે આ કચુંબર પીરસીએ છીએ. એમાં ઇતિહાસ છે ને ભૂગોળ છે, ગણિત છે ને કિંડરગાર્ટન છે; ભાષાનું જ્ઞાન છે, ગમ્મત છે, વિજ્ઞાન છે; મોજ છે, મઝા છે, બધું છે. ગુજરાતના બાળસાહિત્યમાં આ એક નવીજ વસ્તુ છે એમ માનીએ છીએ. અભ્યાસ બાળકને કંટાળા રૂપ ન બનતાં રસભર્યો બને, શોખની વસ્તુ બને એવી કંઈક અસર આ ચોપડી પાડે તો એને સાર્થક માનીશું.

બાલોદ્યાનમાલાને આપના તરફથી પૂરતું ઉત્તેજન આપશે અને તમારા બાળકોના જીવનમાં રસ પૂરશે એવી આશા સાથે વિરમીએ છીએ.

ગાંડીવ સાહિત્ય મંદિર

દાંડીઓ : સાપ્તાહિક

કવિ નર્મદના એ જુગજૂના
યશવંત પત્રને સુરતના મુખપત્ર
તરીકે સજીવન કર્યું છે. નાગ-
રિક પત્ર તરીકે તેણે તરત
લોકપ્રીતિ મેળવી છે.
વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩૦૦.

ગાંડીવ બાળપખવાડિક

૯ થી ૧૪ વરસના બાળકોને
નિશાળના ભણતરમાં રસ જગાડે
અને મદદ કરે એ રીતે
સચિત્ર સરસ લેખો આપતું
એકલું પખવાડિક. વાં ૯૦ રૂ-
પિયા પાંચ. પરદેશ શિલિંગ બાર.

ગાંડીવ છાપખાનું

ગયા વીસ વરસની કાર-
કીર્દમાં આ છાપખાનાએ શુદ્ધ
અને સ્વચ્છ છાપકામ કરવા માટે
સારી ખ્યાતિ મેળવી છે.

હવાડિયો ચકલો, સુરત

સુરત આવો, ત્યારે
જરૂર જુલાહાત લેશો.

કાંદો કવો હોમ ?

નાના સરખા ગોરધનદાસ
લૂગડાં પહેરે સો પચાસ

હાથીને પગે તાળાં

હાથી ધમધમ ચાલે
પાતાળ પાણી હાલે
પાતાળ પાણી કાળાં
હાથીને પગે તાળાં

આવું રમશે ?

જગુ, બગુ, રમુ, તારા ને ચંચળ બધાં જગુને ઘેર
લેખાં થયાં. જગુ કહે: આજે આપણે એક નવી રમત
રમીએ. એટલે તારા પૂછે: શેની ?

જયુ બોલ્યો: જુઓ, હું આ ઝોરડામાં રહું છું. તમે બધાં બહાર ચાલ્યાં જાઓ. તે પહેલાં આ ઝોરડામાં શું શું છે તે ધારીને જોઈ લો ને ચાલ રાખો. તમે બહાર જશો એટલે બારણાં બંધ કરી, ઝોરડામાંથી ગમે તે એક ચીજ લઈને હું આ જોડેની ઝોરડીમાં સંતાડી દઈશ. પછી તમને અંદર બોલાવીશ. મેં શું સંતાડ્યું છે તે જે સૌથી પહેલું કહે તે જીત્યો કહેવાય. પછી તે અંદર રહેશે અને હું બહાર આવીશ. અને તે વસ્તુ સંતાડશે. એમ વારે વારે આપણે રમીશું. કેમ ? તમને તે ગમશે ?

રમુ કહે: હા, હા, બાઈ! એમાં તો બહુ મજા પડશે.

જયુ બોલ્યો: ચાલો ત્યારે, આપણે રમીએ.

પછી બધાં રમવા મંડી પડ્યાં.

તમે આ પ્રમાણે રમજો. બહુ મજા પડશે.

બળદ અને ટેબલ

કીકુ: નહુ, હું પૂછું તે કહેશે ?

નહુ: પૂછ, જોઈ.

કીકુ: બળદ ને ટેબલ બંને એક સરખાં કેમ ?

નહુ: ઓહોહો! એમાં શું પૂછ્યું ? બંનેને ચાર પગ છે તેથી. હવે તું કહે, જોઈ. કયા ગામમાં અને ચહેરામાં

કંઈ ફેર નથી ?

કીકુ: સુરત.

વાંક એટલે શું ?

વાંક=ગુનો.

વાંક=વાંકું હોય તે, ખાંચ.

વાંક=એક જાતનું ધરેણું—

કાણી પાસે પહોંચાય છે તે.

શોધી કાઢો

સાચી વાત મને નહિ કહો ?

એ વાક્યમાંથી એક આંકડો, છોકરાંઓનાં એ નામ અને દેશનું નામ એમ ચાર વસ્તુ શોધી કાઢો.

ભૂગોળની રમત

રમનારા સાત કે આઠ જોડાઓ. એક કાગળનો દડો બનાવવો અને દાવ નક્કી કરી એક જણને આપવો. તેણે તે દડો લઈ રમનારામાંથી ગમે તે એકને મારવો અને મારતાં મારતાં તરત ગમે તે એક દેશનું નામ દેવું. એ પરથી જેને દડો વાગે તેણે તે દેશની નદી અથવા શહેર અથવા પર્વત અથવા સરોવરનું નામ તરત દેવું જોઈએ. તે દે નહિ તો હાર્યો કહેવાય ને રમતમાંથી બાતલ થાય.

એ તરત નામ દે તો પછી હડો તેના હાથમાં આવે બંને
તે એ રીતે જ મારે. દાખલા તરીકે રમણે બાનુને હડો
માયો ને મારતાં બોલ્યો: નેપાળ.

બાનુએ તરત બોલવું જોઈએ: ખટમન્ડુ.

પછી બાનુ હડો ફેંકતાં બોલે: આસામ.

જેને હડો વાગે તે બોલે: બ્રહ્મપુત્રા.

(આવી રીતે, જે દેશનું નામ દે ત્યાં થતી વસ્તુનું
નામ દેવું એવી શરતથી પણ રમાય. દાખલા તરીકે સવાલ:
ખંભાત. જવાબ: સુતરફેણી. સવાલ: સુરત. જવાબ: બરફી.
વજેરે, આજ રમત બિંધી રીતે પણ રમાય. સવાલ: જલેબી.
જવાબ: વડોદરા. સવાલ: હીરા. જવાબ: ગોવળકોંડા.)

દિલગીર ક્યારે થવું ?

પણ તે કદિ ગુસ્સે થઈ બોલે

વિપદ તને પડશે પણ તોલે

તો પછી દિલગીર થાવું ક્યારે ?

કાલે, કાલે, બાઈ કાલે !

છાપરે છાપરે

છાપરે છાપરે મગ વેરાયા !

એ શું ?.....વરસાદ

છાપરે છાપરે પાથરણાં પથરાયાં !

એ શું ?.....તડકો.

બિલા ને આડા

ઠા ત ર

ત પા સ

ર સ ના

રસના એટલે જીભ.

તમને કુરસદ મળે ત્યારે આવા નવા પાંચ બનાવજો.

ક્યાંથી શું મંગાવશે ?

પટોળાં પાટણથી મંગાવવાં

ભરતકામ સુરતથી વસાવવું

ખડાખૂચાં અમદાવાદથી આવે છે

સુતરફેણી ખંભાતની સારી

મગફળીનો પાક દાહોદમાં ઘણો

થાપડા ભાવનગરના વખણાય છે

સોપારી માંગરોળનાં મજનાં

રબરના ઉપયોગ

રબરથી લખેલું ભૂંસાય

રબરના ઢડા બને

રખરના કુછાં થાય

રખરના પૈંડાં બનાવાય

રખરથી વીજળી દૂર ભાગે

રખરનો પાક આફ્રિકામાં ઘણો છે.

જગાનો ભાઈ ભગો

આ રમત બહુ સારી છે. જ્યારે દશ બાર છોકરા રમવામાં હોય ત્યારે તો ઘણીજ મઝા આવે છે. બધાએ ગોળાકારમાં ઊભા રહેવું અને એક જણને દાવ આપવાનું નક્કી કરીને વચ્ચે ઊભો રાખવો. તેની આંખે પાટા બાંધવા જોઈએ. પછી રમત શરૂ થાય. એટલે પાટાવાળો વચ્ચે ઊભો રહે અને છોકરાઓ ચક્કરમાં ફરવા માંડે. પછી દાવ લેનાર આંગળી કરીને ખૂમ પાડે, કે: જગાનો ભાઈ ભગો ! એટલે જેના તરફ આંગળી કરી હોય તેણે ચક્કરની વચ્ચે આવવું પડે અને પેલો દાવ લેનાર પકડી શકે નહિ એવી રીતે ચક્કરમાં ને ચક્કરમાં ખસતા રહેવું અને પકડાઈ જાય તો ઊભા રહેવું. પછી દાવ લેનારે (જગાએ) તેના શરીર પર હાથ ફેરવીને તેનું ખરૂં નામ કહેવું જોઈએ. તે ખરૂં નામ કહી શકે તો તેના પાટા છોડી નાંખવા. અને પકડાયલો છોકરો પાટા બાંધાવી જગો બને. આ પ્રમાણે રમત ચાલુ ને ચાલુ રહી શકે છે, અને તેમાં ઘણીજ

મઝા આવે છે.

ક, મ અને ભ

કાકાએ કાકીને કહ્યું: કખાટમાંથી કેરી,
કમરખ, કાંદા કાઢી કચુંબર કરો.

મેના માશ્પીએ મજૂર મારફતે મલમમાં
મેળવવા માખણ મંગાવ્યું.

બલાં બાલીએ બાનુને બાવથી બાગાકાર
બણાવ્યા.

દ, ત અને રનાં આવાં વાક્ય તમે બના-
વવાની મહેનત કરજો.

સાત સળીની મઝા

એક ચોરસને ચાર બાજુ હોય. બે ચોરસને આઠ
બાજુ હોય. તમારે સાત દીવાસળીઓ તમારા મિત્રને
આપવી અને કહેવું: બોલ આ સાત સળી વતી બે ચોરસ
તું બનાવી શકશે ?

દોસ્ત વિચારમાં પડશે, કે એમ કેવી રીતે બને ? બે
ચોરસ બનાવવા માટે તો આઠ સળી જ જોઈએ.

તે વેળા તમે એક બાજુ બંનેમાં સામાન્ય રાખી

બાજીમાં બતાવેલા ચિત્ર પ્રમાણે બે ચોરસ બનાવીને

બતાવજો.

જરો ગરુમત

નાનુ: ભોલ, મનુ, હું પૂછું તે કહેશે ?

મનુ: પૂછ.

નાનુ: નદી ઝાડના જેવી કેમ હોય ?

મનુ: બંનેને મૂળ હોય છે તેથી. હવે તું કહે. કયું સ્ટેશન ચામડીના રોગવાળું ?

નાનુ: દાદર, કેમકે દરાજનું બીજું નામ દાદર છે.

એક ચુકિત

એકથી નવ સુધીના આંકડાનો સરવાળો કરો.

કેટલા આવ્યા ? ૪૫

નવને દશે ગુણો ને બે વડે ભાગો. ૪૫ આવશે.

બંને રકમ સરખી છે.

એકથી ચોવીસ સુધીના આંકડાનો સરવાળો કરો.

કેટલા આવે છે ?

ચોવીસને પચીસે ગુણો અને બે વડે ભાગો.

બંને રકમ સરખી છે. કેાઈ પણ રકમ માટે આ રીતે કરી જોજો. ખરું પડશે.

કવિતા કેણે લખી ?

બલો દેશ મારો, બઝી ભોમ મારી
મને પ્રાણથી નિત્ય છે એજ પ્યારી
આ બે લીટીનો બનાવનાર કેણુ ?

કોયડાની રીત

એક જણે થોડાં બોર વેચાતાં લીધાં. રસ્તે તેનો ભાઈ મળ્યો. અડધાં તેને આપી દીધાં. આગળ ચાલતાં તેની બહેન મળી. જેટલાં રહ્યાં હતાં, તેટલામાંનાં અડધાં તેને આપ્યાં. વળી આગળ ચાલ્યો. એટલે તેનો ભત્રીજો મળ્યો. બાકી હતાં તેમાંનાં અડધાં તેને આપ્યાં. છેવટે ઘેર પહોંચ્યો ત્યારે તેની પાસે બેજ બોર હતાં અને પોતે એકે ખાધું નહોતું; તો ખરીદતી વેળા બોર કેટલાં ?

આવા દાખલા કરવાની રીત આ છે: દાખલો છેલ્લેથી ગણવો. એની પાસે બે બોર રહ્યાં. ભત્રીજાને અડધા આપ્યાં ને અડધા બાકી રહેલાં તે બે. એટલે ભત્રીજો મળ્યો તે વેળા ચાર હતાં, પણ તે તો બહેનને આપતાં આપતાં વધેલાં અડધાં હતાં એટલે બહેનને બાજે ચાર આવેલાં ને કુલે આઠ હતાં. એજ રીતે ભાઈ મળ્યો વેળા બીજાં આઠ હતાં. તે તેને અડધા તરીકે આપી

દીપેલાં. આમ કુલ સોળ ખરીદ કીધાં હતાં.

આ જાતનો દરેક હાખલો આમ બિંધી રીતે કરવો.

રમુજી રમત

આ રમતમાં ગમે તેટલા છોકરા છોકરી ચાલશે. ચાર પાંચ હોય ત્યાં સુધી સાફ. જેમ વધારે હોય તેમ વધારે મજા.

દરેકના હાથમાં કેરો કાગળ ને સીસપેન બેઠાં. મુખ્ય હાથ લેનાર પાંચ મથાળાં લખાવે. જેમકે-દેશ, કૂલ, નામ, ફળ, જાનવર.

દેશ	કૂલ	નામ	ફળ	જાનવર

આ પ્રમાણે મથાળાં બધાંયે લખી લેવાનાં. પછી હાથ લેનાર ગમે તે એક અક્ષર બોલે. તે અક્ષરથી શરૂ થતાં તે તે વસ્તુનાં નામ તે તે મથાળા નીચે દરેકે લખવાનાં. જેમકે તે મ બોલે તો દેશના મથાળા નીચે મોરોહો, કૂલના મથાળા નીચે મોગરો, નામના મથાળા નીચે મોહન, ફળના મથાળા નીચે મરવો, પ્રાણીના મથાળા નીચે મગર એ પ્રમાણે લખાય. તે ક બોલે તો દેશના મથાળા નીચે

કેનેડા, ફૂલમાં કેસુડાં, નામમાં કેશવ, ફળમાં કમરખ ને પ્રાણીમાં કાબર કે કાગડો લખી શકાય.

આ પ્રમાણે હસ અક્ષરો બોલવાનો રિવાજ કરવેલ અને દરેક માટે એકેક મિનિટ જેટલો વખત આપવો. હશ મિનિટને અંતે જેણે સૌથી વધારે નામ લખ્યાં હોય તે અત્યુ ગણાય અને બીજાઓને લખાવવાનો હક મેળવે.

બાદુધ દોરી

એક દોરી લઈને તેને અડધે બાજે લાલ અને અડધે બાજે ભૂરી રંગો. પછી એક ખાલી ફીરકી (દોરાની) લેવી. દોરાના બંને છેડા તેના વચલા કાણામાંથી સામસામા પસાર કરે અને બહાર નીકળે એટલે તેને ગાંડી દો. હવે તમારો બાદુ શરૂ થશે. દોરીની ગાંઠવાળો ભાગ હાથમાં રાખે ને નીચેનો ભાગ પગમાં ભેરવો. પછી ફીરકીને બીજા હાથ વડે જાંચેથી નીચે ને નીચેથી જાંચે સરકાવો એટલે લાલ દોરો ભૂરો બની જતો અને ભૂરો દોરો લાલ બની જતો દેખાશે.

વરવહુનાં ફળ

કયાં વરવહુનાં નામ ફળોએ ચોરી લીધાં છે? રામ સીતાનાં. રામફળ તમે ખાધાં છે? સીતાફળ તો ખાધાંજ હશે.

કહેવત કઈ?

- (૧) હિનચ આં નેચ સા
 (૨) જા ધુનીજા ધુ લેટ પોનેરચો
 (૩) ભરાસક તારફડેત હિન
 (૪) આ જા પ જા સ નમા હિન
 હિ ન જા જ ન માસ ઘમે
 (૫) મરે જુરેકાકા કમતેક

આ પાંચ કહેવતોના અક્ષરો ઉલટપાલટ થઈ ગયા છે તે બરાબર ક્રમવાર ગોઠવી કહેવત શોધી કાઢો. શોધ્યા પછી જવાબ છેલ્લે પાને બેબે. શોધતા પહેલાં બેધ લેવાનું આજસ કરશો નહિ.

શબ્દ ચોરસ

મ ગ જ	ર ત ન
ગ ર મ	ત રા ક
જ મ જુ	ન ક લ
અ સ ર	ટે બ લ
સ લા મ	બ ગા ડ
ર મ ત	લ ડ ત

આવા શબ્દચોરસો તમે જામત, ફરાક, વજન, ખારેક વગેરેના બનાવો. ઘણી મઝા પડશે.

રંગનું બહુ

લાલ, પીળો ને વાદળી ત્રણ રંગમાંથી બુદા બુદા બીજ રંગ બને છે. હવે પીળામાં ઘોળો ઉમેરીએ તો ઝાંખો પીળો થાય એ સ્પષ્ટ જાય છે. તમારે થોડા મિત્રોને લેખા કરી કહેવું: હું રંગનું બહુ કરું છું. તેમને એક વાડકીમાં પીળી બૂકી ને બીજામાં ઘોળી બૂકી જતાવવી. પછી બંને લેખાં કરવાં. એટલે બધી બૂકી લાલ લાલ થઈ જશે અને નહુ, રમુ, ચીમન, કાન્તિ બધા અભયળી પામશે.

આવું કરવા માટે પીળા રંગને બદલે ખાસીક ફળેલી હળદર લેવી અને ઘોળા રંગને બદલે ઘૂટેલો સંચોરો લેવો. એ બંનેને લેખાં કરવાથી લાલ લાલ થઈ જશે. આ લાલ વસ્તુ તે કંકુ છે.

શબ્દોની કિંમત

આપણી ભાષામાં ૨ બગડા જેવો છે. ૫ પાંચડા જેવો છે, ૯ સવા નવ જેવો છે, ૮ સવા ચાર જેવો છે. આવી રીતે આપણે આ અક્ષરોમાંથી બનેલા શબ્દોની આંકડામાં રકમ બનાવી શકીએ. જેમકે:

પાપ એટલે સવા દશ થાય

મામ એટલે પોણાનવ થાય

રમ એટલે સવા છ થાય

મમરા એટલે પોણા અગિયાર થાય

રામ એટલે સાડા છ થાય

લાલ એટલે પોણી આગણીસ થાય

મલમ એટલે પોણા અઠાર થાય

આવા બીજા શબ્દો શોધી કાઢો. અને પછી તેની આંકડારકમ કહી માંડોમાંડે તે શબ્દ શોધી કાઢવાના સવાલ પૂછો.

અક્ષર ફેરવણીની રમત

દાવ લેનારે એક શબ્દ આપવો. બીજા રમનારાઓએ વારા ફરતી તે શબ્દમાં એકેક અક્ષર ફેરવતા જવો. એવી રીતે કે એક વાર ફેરવેલો અક્ષર મૂકવાથી જે શબ્દ બને તે આપો, અથવાજો શબ્દ હોવો જોઈએ. જેમકે:

મનુ દાવ લે છે. મનુ બોલ્યો: હું આકાશ શબ્દ બોલું છું.

એટલે બાનુ કહેશે: હું શ ને બદલે ર મૂકું છું: આકાર.

તનમુખ કહેશે: હું કા ને બદલે ચા મૂકું છું: આચાર.

છેલ્લે ચીમન કહેશે: હું આ ને બદલે વિ મૂકું છું:

વિચાર. આ પ્રમાણે શબ્દના બધા અક્ષરો ફેરવાઈ ગયા.
અને આકાશમાંથી વિચાર ઉત્પન્ન થયો. એ મુજબ
નીચેના નમૂના બુઝો:

ચાલાક	ક મ જ
ક લા ક	ક મ ર
ક લા સ	ક દ ર
ક પા સ	ચા દ ર

સીતાજીનો ચોટલો હોળો

પંડોળની પોળમાં
પંદર પગથિયાં

પંદર ચઢવાં

પંદર ઊતરવાં

જમ મહાદેવનાં

દર્શન કરવાં

મહાદેવ પછાડી ચોટલો

હોળ્યો સીતાજીનો ચોટલો

પાનાંનો એક ખેલ

પાનાંની એક કેટમાં બાવન પત્તાં આવે છે. તેમાંથી

એકજ રંગનાં (એટલે કયાં તો કાળી કે ચોકટ, કે લાલ કે કુલેવરનાં) તેર પાનાં લેવાં. આ પાનાંઓને એવી રીતે ગોઠવવાનાં છે કે તેની ચત્તી ઢગલી ગોઠવ્યા પછી એક ઉપલું પાનું છેલ્લે ગોઠવીએ એટલે એકકે. આવે. તે કાઢી લઈ ખીત્રું એક નીચે મૂકીએ એટલે દુરી આવે. તે લઈ બાબુએ મૂકી પાછું એક પાનું છેલ્લે ગોઠવીએ એટલે તીરી (તીંગી) આવે. તે કાઢી લઈને વળી ઉપરનું પાનું છેલ્લે નાંખીએ એટલે ચોગો આવે. આમ ઠેઠ ક્રમવાર પંજો, છગો, સત્તો, અઠો, નવો, દસો, શુભામ, રાણી ને બાદશાહ એકેક પાનાંને અંતરેથી નીકળ્યાં જાય. કુલ પાનાં તેરજ હોય, એકે વતું નહિ.

તમે આમ ગોઠવવા પ્રયત્ન કરી જોજો. જવાબ છેલ્લે જુઓ.

જનાવરોના દેશ

શાહમૃગ આફ્રિકામાં થાય છે.
કાંગારૂ આસ્ટ્રેલિયામાં થાય છે.
ચમરી ગાય હિમાલય પર રહે છે.
ઊંટ મારવાડમાં ઘણા હોય છે.
બળદ કડીના વખણાય છે.

ફળ અને શાક .

કયાં ફળમાં ને ખ્યાલામાં કંઈ ફેર નથી ?
 જમફળ. કેમકે તે જમફળ છે. (જમ=ખ્યાલો)
 કચું શાક પહેરવામાં વપરાય છે ?
 ચોળી.

પાસ એટલે શું ?

પાસ=અસર (પાસ લાગવો તે)
 પાસ=પરીક્ષામાં પસાર
 પાસ=પાસે (કવિતામાં વપરાય)
 પાસ= ટિકીટ (ઘણુંખર્ચ મફતની)

જલદી બોલી જુઓ

નીચેનાં વાક્યો જેમ અને તેમ ઝડપથી બોલાવાનો
 પ્રયત્ન કરજો. કંઈ ને કંઈ ભૂલ થયા વિના રહેશેજ નહિ.
 સુપડામાં સાનીવાની વાની મેલી સાની ખાઉં
 તાડ ઉપર કાગ બેઠો ઉતર કાગ તાડ ખાઉં

આ રમત રમજો

આઠ દશ જણા રમનારા લેગા થાય પછી બે જણાને
 હાથ લેવા માટે નક્કી કરવા. અને જણાએ એક નાકે

જઈ મનમાં એક ધંધો નક્કી કરવો. અને તે ધંધાને લગતી એક વસ્તુ મનમાં ધારવી. પછી બીજાઓ પાસે જઈ કહેવું કે: ગાંધી હું ટાચો (અથવા મોદી હું ટાચો, સરેયો હું ટાચો, સુખડિયો હું ટાચો, પસ્તાગિયો હું ટાચો વગેરે) કોણ કોણ કેટલા લે છે ?

રમનારાઓ પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે હું બે લઈ છું, હું ચાર લઈ છું એમ કહે છે. પછી પોતાની સંખ્યા પ્રમાણે તે ધંધાને લગતી વસ્તુઓનાં નામ દેવાનાં, એવી રીતે કે પેલાનું ધારેલું નામ ન આવવું જોઈએ.

ધારેલું નામ જેનામાં બોલતાં આવી જાય તે પકડાયો કહેવાય ને બાબુએ બેસે. આમ પકડાયા વગર જે સૌથી વધારે નામ બોલ્યો હોય તે હવે પછી દાવ લેવા બધ. દાખલા તરીકે:

કાન્તિ, શાન્તિ, રમણ, નવીન, બાબુ, બાલુ ને હીરો એટલા રમે છે. શરૂમાં કાન્તિ ને હીરો દાવ લેવા ગયા ને પસ્તાગિયો હું ટાચો એમ નક્કી કરી મનમાં કોળીનું નામ ધાયું. ને પછી બધા પાસે આવીને બોલ્યા: કાછીયો હું ટાચો. કોણ કેટલા લે છે ?

શાન્તિ કહે: ચાર, રમણ કહે: પાંચ, નવીન કહે: બે, બાબુ કહે: એક ને બાલુ કહે: ત્રણ. પછી શાન્તિ બોલવા

માંડે: રતાળુ, તુરીયાં, મુરણ ને ચીખડાં.

રમણ કહે: કંટોળાં, કારેલાં, ભીંડા, ગુવાર, આદુ.

નવીન કહે: કાંદા ને ચોળી.

બાળુ કહે: કૌળી—(બાળુ પકડાઈ ગયો ને બાતલ થયો.)

પછી રમણ ને હીરો દાવ લેવા બય. આમ રમત ચાલુ રાખશે તો ઘણી મજા પડશે.

કરોળીઆ વિષે

કરોળીઆ તું પૂર્ણ કળાધર
જુક્તિએ શી રચતો જળ
માખી મચ્છરને લલચાવી
થઈ બેસે તું તેનો કાળ
લાખ તણા તું તાર બનાવી
આડાંચવળાં ગૂંથે ગૂઢ
વણાટ તેનો એવો બારીક
માણસ વણકર થાતો મૂઢ.

ગણિતનો ચમત્કાર

$$૯ = ૯$$

$$૧૮ = ૧+૮ = ૯$$

$$૨૭ = ૨+૭ = ૯$$

$$૩૬ = ૩+૬ = ૯$$

$$૪૫ = ૪+૫ = ૯$$

$$૫૪ = ૫+૪ = ૯$$

$$૬૩ = ૬+૩ = ૯$$

$$૮૧ = ૮+૧ = ૯$$

$$૯૦ = ૯+૦ = ૯$$

$$૯ \times ૧૬ = ૧૪૧ = ૧+૪+૧ = ૬$$

$$૯ \times ૧૧૨ = ૧૦૦૮ = ૧+૦+૦+૮ = ૯$$

ટંકમાં નવને કોઈ પણ રકમે ગુણી જે આવે તેના આંકડાઓનો સરવાળો કરશે. તો આ જ પ્રમાણે નવ આવશે.

અંગ્રેજી શબ્દો

કોટ અંગ્રેજી શબ્દ છે. ડગલો ગુજરાતી શબ્દ છે.
 પૈન અંગ્રેજી શબ્દ છે. લેખણ ગુજરાતી શબ્દ છે.
 ટેબલ અંગ્રેજી શબ્દ છે. મેજ ગુજરાતી શબ્દ છે.
 સ્કુલ અંગ્રેજી શબ્દ છે. નિશાળ ગુજરાતી શબ્દ છે.
 કમીશન અંગ્રેજી શબ્દ છે. વળતર ગુજરાતી શબ્દ છે.

ઉપયોગી ચીજો

હરડે ખાવાથી દસ્ત સાફ આવે છે.

ખીષર ખાવાથી ભૂખ વધારે લાગે છે.
સંચળ ખાવાથી વાયુ નાશ પામે છે.
ધાણુનો ઉપયોગ બુદ્ધિ વધારે છે.
લવંગ ઠંડનો નાશ કરે છે.

કયાંથી જવાય ?

સિનોર જવા મીંચાગામથી આગગાડી બદલાય.
પેટલાદ જવા આણંદથી ગાડી બદલાય.
લુણાવાડા જવા ગોધરાથી ગાડી બદલાય.
બારડોલી જવા સુરતથી ગાડી બદલાય.
આમોદ જવાને ભરૂચથી ગાડી બદલાય.
વઢવાણ જવા વીરમગામથી ગાડી બદલાય.

સિંધવ કયાં કયાં થાયછે ?

સિંધવ નીચેનાં સ્થળોએ ખૂબ થાય છે:
જેલમ અને સિંધુ નદીની વચ્ચે આવેલી મેયો
નામની ખાણોમાં.
ત્યાંથી ૭૦ માઈલ દૂર વારચા નામની ખાણોમાં.
ત્યાંથી સો માઈલ દૂર કાલાખાગની ખાણોમાં.
પેશાવર અને બન્નુની ખીણ વચ્ચેના પ્રદેશ-કોહા-
ટમાં હિમાલયની પાસે.

ઘાણીની ગમ્મત

વાં કું ચૂં કું લા ક કું
ને ઉપર બેઠા હાઉ
મારું ઉખાણું ન છોડે
તેનું નાક કરડી ખાઉં

જવાબ: ધાંચીની ઘાણી

કહેા જોઇએ

કયું જનવર તોળવાના કામમાં આવે છે ?

સિંહ; કેમકે તે શેર પણ કહેવાય છે.

ખેડા જીલ્લાનું કયું ગામ સ્ત્રીઓને મળતું આવે છે ?

નાર; કેમકે એ શબ્દનો અર્થ સ્ત્રી પણ થાય છે.

કયા આંકડા વગર કોઈ પણ ઘરને ચાલતું નથી ?

ખાર; કેમકે તેનો અર્થ ખારણું પણ થાય છે.

એક ગમ્મત

એક કાગળ લ્યો. હાથમાં સીસાપેન રાખો. પછી તમારી આંખે પાટા બાંધો. ત્યાર બાદ કાગળ પર માણસના શરીરના જુદા જુદા ભાગો એક પછી છૂટા છૂટા ચીતરવાનો પ્રયત્ન કરો: જેમકે હાથ, પગ, માથું વગેરે. તે પતી રહે પછી તમારી આંખ ઉઘાડીને જુઓ એટલે તમારા પોતાના કામ પર તમને જ ખડખડ હસવું આવશે.

ઊભો આડો સરવાળો

નીચે એક ત્રણખાનીઓ ચોરસ છે. તેના ઊભા ને આડા ને વાંકા (ચોકડીરૂપે) ખાનાંઓના સરવાળા બધી બાબુથી પન્દર થાય છે. ૧ થી નવ સુધીના આંકડાઓજ ઉપયોગમાં લીધા છે તે ધ્યાન રાખીને જુઓ.

૧૫			
૨	૭	૬	
૯	૫	૧	૨૫
૪	૩	૮	
૧૫		૨૫	

આ બીજું એવું છે જેનો સરવાળો ઊભો ને આડો એકવીસ થાય છે. પરંતુ તેમાં ૨ થી ૧૨ સુધીના આંકડાઓ પૂરા નથી; ૩ અને ૧૧ ખૂટે છે. આવા અક્ષર ચોરસો તમે ૧૧, ૩૧, ૫૧ માટે બનાવવા પ્રયત્ન કરજો.

૨૧			
૭	૧૨	૨	
૮	૪	૯	૨૧
૬	૫	૧૦	
	૨૧		

અવૈયાને શું નકામું ?

હિંગ, મરચું ને આમલી,
સોપારી ને તેલ;
જો ગાવાનો ખપ પડે તો
પાંચે વસ્તુ મેલ.

યાદદાસ્ત

તમારી યાદશક્તિ કાચી છે ? ના રે ના. એવું કંઈજ નથી. જુઓ. નીચેના ચોવીસ શબ્દ તમે એકજ વાર વાંચી જાઓ. પછી ચોપડી બંધ કરી દો, અને બોલવા માંડો. તમે બધા શબ્દો જરા પશુ બૂલ વગર બોલી શકશો.

૧ મગજ	૬ માટલું	૧૭ હલેસું
૨ મગર	૧૦ ઘડો	૧૮ ખલાસી
૩ ગરમ	૧૧ દોરડું	૧૯ દરિયો
૪ રમણ	૧૨ ફૂવો	૨૦ દડીઓ
૫ ગમન	૧૩ ટાંકું	૨૧ પત્રાળી
૬ ગમ્મત	૧૪ નદી	૨૨ લાડુ
૭ હિંમત	૧૫ તળાવ	૨૩ દૂધપાક
૮ મતલબ	૧૬ હોડી	૨૪ બનિયાં

બાણવા નોમ

આમોદના ચપ્પુ વખણાય છે.
 જમનગરની મિઠાઈ વખણાય છે.
 ઘોઘાના ગાંઠિયા વખણાય છે.
 ભરૂચનો ગુંદરપાક વખણાય છે.
 ઘોળકાનાં જમરૂખખડુ વખણાય છે.
 ચલાખનાં દાડમઠેઠ વિલાયત જાય છે.

ખાર એટલે

ખાર=મીઠું અને તેના જેવા ખારા તત્વો
 (ક્ષાર)
 ખાર=વેરબુદ્ધિ, દ્રવ્ય
 ખાર=મુખધ પાસે ગામનું નામ છે.

હારના અર્થ

હાર એટલે ફૂલની માળા
 હાર એટલે લઢાઈમાં પરાજય
 હાર એટલે ઓળ, પંગત
 (હારખંધ ઊભા રહેવું તે)

ટકવાળા શબ્દો

છેલ્લે 'ટક' એ બે અક્ષરથી પૂરા થતા કેટલા શબ્દો

તમને જડે છે ? એક કાગળ પેન્સીલ લઈ લખવા બેસો.
જુઓ, થોડાં આખ્યાં છે.

નાટક, ચેટક, અટક, કટક.

તમને શું ભાવે છે ?

અમલસાડમાં ફેરી ઘણી થાય છે.
સુંથમાં ફેળાં ઘણાં થાય છે. .
વસાઈમાં ફેળાં ઘણાં થાય છે.
રાજકોટમાં તડખૂચ ઘણાં થાય છે.
ડુમસમાં ફાલસા સારા થાય છે.

અથાણું કેટલી જાતનાં ?

ફેરીનું અથાણું થાય.
લીંબુનું અથાણું થાય.
ગુંદાંનું અથાણું થાય.
વાંસનું અથાણું થાય.
બોરનું અથાણું થાય.
ગરમલનું અથાણું થાય.
ખારેકનું અથાણું થાય.
સુરણ અને બટાટાને રાઈ દધને તેનું અથાણું
કરી શકાય.

સુખ્ય ધર્મ કયા ?

ચીના લોકો બૌદ્ધ ધર્મ પાળે છે.

આરબ લોકો મુસલમાન ધર્મ પાળે છે.

ઇંગ્રેજ લોકો ખ્રિસ્તિ ધર્મ પાળે છે.

પારસી લોકો જરથોસ્તી ધર્મ પાળે છે.

એ ગામનું નામ શું ?

એક હવા ખાવાનું સ્થળ છે. તેના નામના ત્રણ અક્ષર છે. તેમાં છેલ્લો ને પહેલો મળી રસ્તો થાય છે. છેલ્લો ને વચ્ચેનો ખુશી બતાવે છે અને પહેલો ને ત્રીજો ને બીજો એક પછી એક ગોઠવીએ તો માલ વેચવાની એક ભાતની રીત જણાય છે. તો એ ગામ કયું ?

(જવાબ છેલ્લે પાને જુઓ)

એ શું ?

નહિ વાંસલો, નહિ વિંધણું

નહિ કા રીગર સુતાર

અધ્ધર ધર ચણાવિયાં

રાજ ભોજ કરે વિચાર

એ શું ? સુગરીનો માળો

જ્યાં પછીનોમાં સૌથી વરસ માળો બાંધવાની કળા સુગરીને આવડે છે.

આ સાંભળ્યું છે ?

ખાટ ખટુકે, ખાટે ઠડાં
ખાટે બેઠાં બે જણાં
ભાંગે સોંપારી ને ચાવે પાન
બે જણા વચ્ચે ખાવીસ પાન

જવાબ=રાવણ ને મંદોદરી.

પાનની પટ્ટી લાલમલાલ

કાણે હિમાળો સેવિયો
કાણે સેવી આગ
કાણે કરવત મૂકાવિઉં
ને કઈ રાણીને કાજ ?

જવાબ

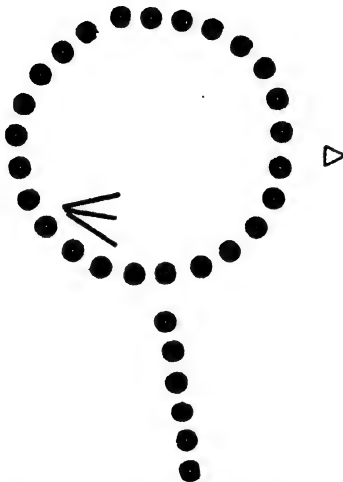
કાથે હિમાળો! સેવિયો
ને ચૂને સેવી આગ
સોપારીએ કરવત મૂકાવિયાં
રાણી નાગરવેલને કાજ

કાથે ખેરના ઝાડમાંથી થાય છે. ખેરનાં ઝાડ પહાડો
પર અને ઠંડીમાંજ થાય છે.

ધૂમકેતુનો ખેલ.

આ ખેલમાં ગમે તેટલાં ગમે તે પાનાં લેવાં અને તેને નીચેના એટલે પૂંછડિયા તારાના આકારમાં ગોઠવવાં.

આ પ્રમાણે:

હવે તમારે લેગા થયેલા બાઇઓને કહેવું કે હું બીજા જોરડામાં જઈ છું. તે દરમિયાન તમારા મનમાં ગમે તે આંકડો ધારો. આ આંકડો જેટલા પાનાં ગોઠવ્યા હોય તેની સંખ્યાથી વધારે હોવો ન જોઈએ. જેમકે આકૃતિમાં એકત્રીસ પાનાં ગોઠવ્યા છે તો એકત્રીસ સુધીનો ગમે તે આંકડો ધારી શકાય. અગિયાર, સાત, પાંચ, પચીસ ગમે

તે. પછી પૂછડાથી દરેક પાના પર ટકોરી મારતાં મારતાં ચક્કરમાં બાણવાળી દિશાએ જવું. આંકડા જેટલી ટકોરી મરાઈ રહે એટલે છેલ્લી ટકોરીવાળા પાનાથી ઊંધા ફરી પાછી તેટલી જ ટકોરી ચક્કરમાં મારવી. (પૂછડામાં જવું નહિ) અને તે છેલ્લું પાનું જોઈ લેવું, તથા ચાદ રાખવું. પછી મને બોલાવજો એટલે હું આવીને તેર ટકોરીઓ મારીશ. તે તેરમાં તમારું પાનું આવે છે કે કેમ તે તમારે મને કહેવું. એટલે હું તમને તે પાનું શું છે તે કહી આપીશ.

આ ખેલની જુદી એવી છે કે પૂછડીમાં જેટલા પાનાં હોય તેટલામું ટકોરીની દિશાથી ઊંધી બાજુનું પાનું ધૂમકેતુ ગોઠવતી વખતે પહેલાંથી જોઈ લેવું. એકજ પાનું ન જોવું. બધાંને જોવાને ડોળ કરવો અને તે પાનું ચાદ રાખવું. ધારનારો ગમે તે સંજ્યા મનમાં ધારશે પરંતુ તેની ટકોરીઓ પરથી પાનું તેજ આવશે. આ કૃતિમાં તે પાના પાસે નિશાની કરેલી છે. પાનાં બદલ્યા શિવાય ખેલ બે વાર કરશે તો યુક્તિ પકડાઈ જશે.

અજબ શાહી

એક સાબુનો દુકડો હતો. તેને જરા લીનો ફરી તેના મહે એક કાગળ પર તમારું નામ લખો અથવા

ગમે તે લખો. કાગળ ફેરોજ દેખાશે. પછી તેને પાણીમાં
ઘોળી આંખ સામે ધરો એટલે તે અક્ષરો ચોકખા દેખાશે.

વિલાયતના લોકોમાં એવો ધારો છે, કે એમિલ મ-
હિનાની પહેલી તારીખે ગમે તે માણસ ગમે તેની જાણ
તેવી મશ્કરી કરી શકે. તે દિવસે મિત્રો આવી રીતે જાણ
તેલું મશ્કરીતું લખાણ લખી એકબીજાને મોકલી આપે છે.

પાણીની નીચે સાથિયો

એક થાળી લેવી. તેની અંદર સહેજ દીવેલ ચીપડી
દેવું. પછી તે ઉપર રંગ વડે સાથિયો કે ગમે તે ચિત્ર
પાડવું. થોડી વાર પછી તેના ઉપર ધીમે ધીમે પીરી
ધારે પાણી રેડો અને થાળી ભરી દો. સાચવીને પાણી
રેડશે તો સાથિયો જરા પણ ભૂસાયા વિના જેમનો જેમ
રહેશે, અને દીવેલનો પાસ દેખાશે નહિ, એટલે એના-
રાઓ અજાણી પામશે.

જવાબો

ચીમન, વામન, ચીન, સાત....હજીરા....સતો એકઠો,
નવો ફરી, અઠો તીરી, શુભામ ચોગો, નવો પંચે,
આદશાહ છગો, આ પ્રમાણેના ક્રમમાં તેર પાનાંને

ગોઠવી દેવા. તે પછી અઠેક પાનાને આંતરે કાઢ્યા જવાથી ઠેઠ સુધી ક્રમ જળવાઈ રહેશે. આવી રીતે બે પાનાંનો અને ત્રણ પાનાંનો આંતરો પણ બનાવી શકાય.

(૧) સાચને આંચ નહિ (૨) ચોરને પોટલે ધૂળની ધૂળ (૩) ભક્ષતા કૂતરા કરડે નહિ (૪) આપ સમાન જળ નહિ, મેઘ સમાન જળ નહિ (૫) કામ કરે તે કામણ કરે.

સહ્યામ આલેકુમ

ભજવવાં જેવાં-ભજવવાં સહેલાં
 ભજવાયલાં ને સફળ નીવડેલાં
 ભજવવાની સૂચનાઓ સાથે
 ભજવવાની છૂટ સાથે
 નાટિકાઓ—પ્રહસનો—એકપાત્રકો
 સંવાદો—સંવાટિકાઓ—નાટકોની

“ચાલો ભજવીએ” ગ્રંથમાળા

ભાગ	૧	લો	૦-૪-૦
ભાગ	૨	જો	૦-૧૦-૦
ભાગ	૩	જો	૦-૮-૦
ભાગ	૪	થો	૦-૧૨-૦
ભાગ	૫	મો	૦-૮-૦
ભાગ	૬	ફો	૦-૮-૦
ભાગ	૭	મો	૦-૧૦-૦
ભાગ	૮	મો	૦-૮-૦
ભાગ	૯	મો	૦-૧૦-૦
ભાગ	૧૦	મો	૦-૪-૦
ભાગ	૧૧	મો	૧-૪-૦
ભાગ	૧૨	મો	૧-૨-૦

આખો સટ રૂા ૭ા માં ૮. ખ. જુદું

વાંચન સાહિત્ય તરીકે પણ
 આ નાટ્યપુસ્તકોનું મૂલ્ય ઓછું
 અંકારું નથી, એ એની વિશિષ્ટતા છે.

માં, ડી વ

દરેક ધરમાં વસાવવા લાયક

ગાંડીવ કુમારમાળા

ભિગતી પ્રબળને તેજસ્વી બનાવ-
નારૂં શૂરાતન અને પરાક્રમનું
અત્યંત રસભરે વાંચન

૧ ગોરીલાનો પ્રેમ	૦૧	
૨ પૂછડિયાના પ્રદેશમાં	૦૧	
૩ શિકારિકા-૧	૦૧	
૪ ગેબી સૃષ્ટિ-૧	}	૧૧
૫ " -૨		
૬ શિકારિકા -૨		૦૧
૭ ચાંદા પર ચઢાઈ		૦૧
૮ આકૃતે મર્દા		૧
૯ મોતના પંજમાં		૦૧
૧૦ ચીણગારી		૦૧
૧૧ લલ્લુ		૦૧=
૧૨ સંકટની શોધમાં		૧૧=
૧૩ બેતીઓ સરદાર		૧૧
૧૪ માયાવી દેશ		૧૧
૧૫ ટોમી અને બીજી વાતો		૧૧

દરેક મથલદાર વેચે છે.

દરેક વાંચનાલયમાં હોવાં જ નેહ એ

ગાંડી વ

બાળ પખવાડિક

એનો પહેલો અંક નેહ સ્વ. શ્રી ગિણ્ડુભાઈ આયોઆપ
મોલી પટેલા: (૧-૮-૩૪) આ તો સૌ કરતાં
ચઢિયાતું છે. સૌ બાળપત્રોને એ નેહ સુધરવું પડશે
શ્રી ઇન્દુલાલ સેવકલાલ દવે: (મેડીકલ આફિસર,
વડોદરા) લખે છે: “ગાંડીવ પાશ્વિક ધણું જ લોક-
પ્રિય થવા ઉપરાંત જેને માટે તે પ્રસિદ્ધ થાય છે,
તે લોકોમાં-બાળકોમાં પ્રિય થયું છે.....છોકરાં
રાહ નેચા કરે છે...વાંચવા માટે હરિશ્ચંદ્ર ચાલે છે.”
વાર્ષિક લવાજમ રૂ. પાંચ પરદેશ શિલિંગ ૧૨

○

વીર નર્મદનું પુરાણ સાપ્તાહિક

દાંડી ઓ

નાગરિક દૃષ્ટિથી સુરતના અને ગુજરાતના વિષયોને
છણતું, રસાળ બાનીમાં લખાતું, આ પત્ર ઘણું
લોકપ્રિય થઈ પડ્યું છે. નમૂનો મફત મોકલવામાં
આવે છે. વાર્ષિક લવાજમ ટ. બ. સાથે રૂ. ૩૦

ગાંડીવ સાહિત્ય મંદિર :: સુરત

